

Zdaniem Komisji, w obrębie poszczególnych krajów związkowych nie zostały w pełni względnie prawidłowo przetransponowane przepisy dotyczące zakresu obowiązywania dyrektywy (art. 1 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy), powszechnego systemu ochrony gatunków ptactwa (art. 5 dyrektywy), zakazu handlu (art. 6 ust. 1 dyrektywy), przepisy dotyczące polowań na gatunki wyszczególnione w załączniku II (art. 7 ust. 1 dyrektywy), regulacje dotyczące zachowania populacji (art. 7 ust. 4 dyrektywy), przepisy dotyczące środków i metod polowania i chwytania (art. 8 dyrektywy), kryteriów odstąpienia od art. 5 do art. 8 (art. 9 ust. 1 i ust. 2 dyrektywy) i przepisy o wprowadzaniu gatunków ptactwa (art. 11 dyrektywy).

(¹) Dz.U. L 103, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-508/04)

(2005/C 45/31)

(Język procedury: niemiecki)

W dniu 8 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Michaela Van Beeka i Bernharda Schimę oraz adwokata Matthiasa Langa, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniu do prawidłowej względnie pełnej transpozycji dyrektywy Rady 92/43/EWG (¹) z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory, nie dokonując pełnego względnie prawidłowego przetransponowania do prawa austriackiego przepisów art. 1, art. 6 ust. 1-4, art. 7, art. 11, art. 12, art. 13, art. 15, art. 16 ust. 1 i art. 22 lit. b) tej dyrektywy
- 2) obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą Komisja zwraca się przeciwko wadliwej transpozycji dyrektywy 92/43/EWG do prawa austriackiego przez odpowiednie przepisy prawa krajów związkowych Karyntii, Dolnej Austrii, Górnej Austrii, Salzburga, Styrii, Tyrolu i

Vorarlbergu, które zostały notyfikowane Komisji bądź które według jej wiedzy zostały wydane.

Zdaniem Komisji w obrębie poszczególnych krajów związkowych nie zostały w pełni względnie prawidłowo przetransponowane przepisy dotyczące definicji (art. 1 dyrektywy), ogólnych środków ochronnych (art. 6 ust. 1 dyrektywy), zakazu pogorszenia stanu siedlisk (art. 6 ust. 2 dyrektywy), planów i przedsięwzięć mogących w istotny sposób oddziaływać na specjalne obszary ochrony (art. 6 ust. 3 i 4 dyrektywy), systemu ochrony dla dyrektywy w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (art. 7 dyrektywy), nadzoru nad stanem ochrony siedlisk (art. 11 dyrektywy), systemu ochrony gatunków zwierząt wymienionych w załączniku IV lit. a) (art. 12 dyrektywy), systemu ochrony gatunków roślin wymienionych w załączniku IV lit. b) (art. 13 dyrektywy), zakazanych środków chwytania i zabijania (art. 15 dyrektywy), kryteriów odstępstw od przepisów art. 12-15 (art. 16 ust. 1) oraz przepisów dotyczących celowego wprowadzenia do stanu dzikiego gatunków nierodzących (art. 22 lit. b) dyrektywy).

(¹) Dz.U. L 206, str. 7

Skarga wniesiona dnia 14 grudnia 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-511/04)

(2005/C 45/32)

(Język postępowania: portugalski)

W dniu 14 grudnia 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez R. Vidala Puiga, działającego w charakterze pełnomocnika, z adresem do doręczeń w Luksemburgu przeciwko Republice Portugalskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że poprzez brak przyjęcia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy Komisji 2000/56/WE (¹) z dnia 14 września 2000 r. zmieniającej dyrektywę Rady 91/439/EWG w sprawie praw jazdy, a w każdy bądź razie poprzez brak niezwłocznego poinformowania Komisji o przyjęciu takich przepisów, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2000/56/WE upłynął dnia 30 września 2003 r.

(¹) Dz.U. L 237, z 21.9.2000, str. 45.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 6 października 2004 r. w sprawie T-356/02 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co.KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), popieranemu przez Krafft SA, wniesione dnia 15 grudnia 2004 r. (Faks.: 14.12.04)

(Sprawa C-512/04 P)

(2005/C 45/33)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 grudnia 2004 r. (faks.: 14.12.04) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) wydanego dnia 6 października 2004 r. w sprawie T-356/02 Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co.KG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), popieranemu przez Krafft S.A., wniesione przez Vitakraft-Werke Wührmann & Sohn GmbH & Co.KG, reprezentowaną przez adwokata Dr Ulricha Sandera z Eisenführ, Speiser & Partner, Martinistraße 24, D-28195 Brema.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) w sprawie T-356/02 z dnia 6 października 2004 r. (¹), w zakresie, w którym wyrok ten rozstrzyga sprawę na niekorzyść skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie należy rozstrzygnąć kwestię prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b rozporządzenia nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Sąd był zdania, że znak towarowy „KRAFFT” (krajowy znak hiszpański) może wprowadzić w błąd krąg odbiorców w Hiszpanii ze względu na podobieństwo z zarejestrowanym wspólnotowym znakiem towarowym „VITAKRAFT”. Sąd powołał się w uzasadnieniu wyroku na swe wcześniejsze orzeczenie w sprawie T-6/01 (Matratzen Concord przeciwko OHIM - Hukla Germany [MATRATZEN], które zostało potwierdzone postanowieniem Trybunału z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie C-3/03 P),

które jednakże zdaniem wnoszącej odwołanie ma zupełnie inne znaczenie i nie może być porównane z niniejszą sprawą. W sprawie Matratzen chodziło o (kolidujący) znak towarowy składający się z trzech osobnych słów „Matratzen Markt Concord”, który zdaniem Sądu wprowadzał w błąd (również krąg odbiorców w Hiszpanii) ze względu na podobieństwo z tamtejszym krajowym znakiem towarowym „MATRATZEN”. Specyfika sprawy polegała na tym, że wcześniejszy hiszpański znak towarowy „MATRATZEN” był zarejestrowany dla towaru „materace”, w związku z czym niemieckie słowo „materace” było w Hiszpanii kojarzone jako znak towarowy, gdyż niemieckie słowo nie miało dla hiszpańskiego konsumenta charakteru opisującego. Zdaniem wnoszącej odwołanie, w zharmonizowanej Europie, takim prawom do znaku należy przyznać w ramach postępowania w sprawie sprzeciwu, skierowanego przeciwko zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego jedynie ograniczony zakres ochrony. W związku z tym zasadniczo zakwestionowane zostało orzeczenie w sprawie „MATRATZEN” co do jego linii.

Ponadto różnice pomiędzy znakami towarowymi przeciwstawionymi w niniejszej sprawie a znakami towarowymi w sprawie „MATRATZEN” są wyraźnie widoczne, ponieważ w sprawie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego „VITAKRAFT” brak jest powodów, dla których hiszpański konsument miałby zarówno w myśli, jak również obrazowo – w piśmie oraz brzmieniowo oddzielać początkową część wyrazu „VITA” od całego znaku towarowego „VITAKRAFT”. Wreszcie, zostały również omówione możliwe problemy dla swobodnego przepływu towarów, jeżeli nie zostałaby w sposób merytorycznie prawidłowy skorygowana linia orzecznictwa wyrażona w orzeczeniu „MATRATZEN”.

(¹) Dz.U. C 314 z 18.12.2004.

Wykreślenie sprawy C-410/02 (¹)

(2005/C 45/34)

(Język postępowania: angielski)

Postanowieniem z dnia 25 października 2004 r. Prezes Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich zarządził wykreślenie sprawy C-410/02: Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii.

(¹) Dz.U. C 7 z 11.01.2003